

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde ANO 02/2019 van 2 april 2019

Dossiernummer: DOS-2018-06103

Betreft: Klacht wegens verzending van een globale e-mail waarbij alle bestemmingen zichtbaar zijn

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer D. Van Der Kelen, voorzitter en de heren I. Vandermeersch en F. De Smet, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming);

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

1. Feiten en procedure

- Op 25 oktober 2018 diende de klager klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.

Het voorwerp van de klacht betrof de verzending van een globale e-mail door de verweerder aan al zijn klanten die een verklaring inzake BTW-attest van 6% dienden te ondertekenen, waarbij alle klanten aan wie de mail werd gericht zichtbaar zijn voor alle bestemmingen van de betreffende e-mail.

- Op 9 november 2018 wordt de klacht ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de wet van 3 december 2017, wordt de klager hiervan in kennis gesteld op grond van art. 61 van de wet van 3 december 2017 en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 van de wet van 3 december 2017 overgemaakt aan de Geschillenkamer.
- Op 28 november 2018 beslist de Geschillenkamer op grond van art. 95, §1, 1° en art. 98 van de wet van 3 december 2017 dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde.
- Op 28 november 2018 worden de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis gesteld van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, §2, alsook van deze in art. 98 van de wet van 3 december 2017. Tevens worden zij op grond van art. 99 van de wet van 3 december 2017 in kennis gesteld van de termijnen om hun verweermiddelen in te dienen. De uiterste datum voor ontvangst van de conclusie van antwoord van de verweerder werd daarbij vastgelegd op 27 december 2018, deze voor de conclusie van repliek van de klager op 28 januari 2019 en deze voor de conclusie van repliek van de verweerder op 28 februari 2019.
- Op 3 december 2018 meldt de verweerder aan de Geschillenkamer dat hij alle stukken van het dossier elektronisch wenst te ontvangen (art. 95, §2, 3° en art. 98, 1° van de wet van 3 december 2017).
- Op 4 december 2018 wordt een kopie van het dossier aan de verweerder overgemaakt.
- Op 23 december 2018 ontvangt de Geschillenkamer de conclusie van antwoord vanwege de verweerder. Daarin stelt hij dat hij zich administratief in orde wilde stellen door middel van de verzending van een e-mail aan de klanten waarvoor een BTW-attest van 6% nodig was, maar dat deze helaas in "kopie" in plaats van in "blinde kopie" werd verzonden. Hij biedt daarbij ook aan de klager zijn excuses aan voor zijn ongepaste antwoord toen de klager hem

hieromtrent per mail contacteerde en om uitleg vroeg over het delen van informatie over hemzelf met andere klanten van de verweerder.

- Op 27 januari 2019 ontving de Geschillenkamer de conclusie van repliek van de klager waarin hij stelt dat zijn vraag om uitleg d.d. 25 oktober 2018 over het delen van informatie over hemzelf met andere personen niet in overeenstemming met de wetgeving werd behandeld. Verder merkt hij op dat de werkwijze van de verweerder waarbij hij het e-mailadres van de klager en de e-mailadressen van de andere klanten in één lijst samenvoegt, niet getuigt van een voorzichtige werkwijze die nodig is om de gegevens van zijn klanten gescheiden te houden en de privacy van zijn klanten te waarborgen. Hij vraagt aan de Geschillenkamer om de juiste maatregelen te nemen om de verweerder duidelijk te maken dat hij de wetgeving op de gegevensbescherming in meerdere opzichten heeft geschonden, om te verzekeren dat hij de wetgeving kent en in acht neemt, dat hij de gegevens van zijn klanten en hun privacy beter beschermt, zijn werkwijze aanpast om dit te kunnen garanderen en klachten omtrent de bescherming van de gegevens van zijn klanten ernstig neemt en hij de wettelijke vereisten bij het behandelen daarvan in acht neemt.
- Op 20 februari 2019 heeft de Geschillenkamer de conclusie van repliek ontvangen van de verweerder waarin deze te kennen geeft dat hij een fout heeft gemaakt bij het versturen van de mail die het voorwerp uitmaakt van de klacht, maar daarbij geen schade heeft berokkend aan de klager.

2. **Rechtsgrond**

- **Art. 5.1.b) algemene verordening gegevensbescherming:**

"Persoonsgegevens moeten: [...] b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);"

- **Art. 6.4. algemene verordening gegevensbescherming:**

"Wanneer de verwerking voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld niet berust op toestemming van de betrokkene of op een Unierechtelijke bepaling of een lidstaatrechtelijke bepaling die in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt ter waarborging van de in artikel 23, lid 1, bedoelde doelstellingen houdt de verwerkingsverantwoordelijke bij de beoordeling van de vraag of de

verwerking voor een ander doel verenigbaar is met het doel waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld onder meer rekening met:

- a) ieder verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking;*
- b) het kader waarin de persoonsgegevens zijn verzameld, met name wat de verhouding tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke betreft;*
- c) de aard van de persoonsgegevens, met name of bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt, overeenkomstig artikel 9, en of persoonsgegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten worden verwerkt, overeenkomstig artikel 10;*
- d) de mogelijke gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkenen;*
- e) het bestaan van passende waarborgen, waaronder eventueel versleuteling of pseudonimisering.”*

- **Art. 24.1 en 2. algemene verordening gegevensbescherming:**

“1. Rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, treft de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met deze verordening wordt uitgevoerd. Die maatregelen worden geëvalueerd en indien nodig geactualiseerd.

2. Wanneer zulks in verhouding staat tot de verwerkingsactiviteiten, omvatten de in lid 1 bedoelde maatregelen een passend gegevensbeschermingsbeleid dat door de verwerkingsverantwoordelijke wordt uitgevoerd.”

- **Art. 25.1 en 2. algemene verordening gegevensbescherming:**

“1. Rekening houdend met de stand van de techniek, de uitvoeringskosten, en de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen welke aan de verwerking zijn verbonden, treft de verwerkingsverantwoordelijke, zowel bij de bepaling van de verwerkingsmiddelen als bij de verwerking zelf, passende technische en organisatorische maatregelen, zoals pseudonimisering, die zijn opgesteld met als doel de gegevensbeschermingsbeginselen, zoals minimale gegevensverwerking, op een doeltreffende manier uit te voeren en de nodige waarborgen in de verwerking in te bouwen ter naleving van de voorschriften van deze verordening en ter bescherming van de rechten van de betrokkenen.

2. De verwerkingsverantwoordelijke treft passende technische en organisatorische maatregelen om ervoor te zorgen dat in beginsel alleen persoonsgegevens worden verwerkt

die noodzakelijk zijn voor elk specifiek doel van de verwerking. Die verplichting geldt voor de hoeveelheid verzamelde persoonsgegevens, de mate waarin zij worden verwerkt, de termijn waarvoor zij worden opgeslagen en de toegankelijkheid daarvan. Deze maatregelen zorgen met name ervoor dat persoonsgegevens in beginsel niet zonder menselijke tussenkomst voor een onbeperkt aantal natuurlijke personen toegankelijk worden gemaakt.”

3. Motivering

Vermits de verweerder de feiten niet betwist en zelf stelt dat de betreffende e-mail die het voorwerp uitmaakt van de klacht 'helaas' werd verzonden in "kopie" in plaats van in "blinde kopie", geeft hij aan dat hij een inbreuk heeft gepleegd op de verwerking van de persoonsgegevens van de klager. Ongeacht of al dan niet een vergissing aan de basis lag van de verzending van de e-mail en die dus tot de fout heeft geleid, is de Geschillenkamer van oordeel dat de inbreuk op art. 5.1.b); art. 6.4.; art. 24.1 en 2. en art. 25.1. en 2. van de algemene verordening gegevensbescherming is bewezen en de hierna vermelde sanctie volstaat.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om op grond van art. 100, §1, 5° van de wet van 3 december 2017, een **berisping** te formuleren ten aanzien van de verweerder.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 van de wet van 3 december 2017, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de betekening van de kennisgeving, bij het Marktenhof.

De Voorzitter

(get.) Dirk Van Der Kelen